

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **Pila Bohuslavice s.r.o.**, se sídlem Velký dvůr 154, Bohuslavice, proti žalované: **Česká obchodní inspekce**, se sídlem Štěpánská 15, Praha 2, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 4. 2019, č. j. ČOI 56246/19/O100/4000/18/19/Be/Št, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 2. 2020, č. j. 22 A 37/2019 - 36,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 24. 4. 2019, č. j. ČOI 56246/19/O100/4000/18/19/Be/Št (dále jen „napadené rozhodnutí“), změnila rozhodnutí inspektorátu ČOI Moravskoslezského a Olomouckého (dále jen „inspektorát“) ze dne 16. 10. 2018, č. j. 1115R-40/18/Kre/Kot, jímž byla žalobkyni uložena pokuta za správní delikt podle § 19a odst. 5 písm. a) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 22/1997 Sb.“), ve výši 100 000 Kč, tak, že změnila výši pokuty na 60 000 Kč a ve zbytku rozhodnutí inspektorátu potvrdila.

[2] Rozhodnutí žalované napadla žalobkyně u Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“) žalobou. Krajský soud napadené rozhodnutí rozsudkem ze dne 6. 2. 2020, č. j. 22 A 37/2019 - 36 (dále jen „napadený rozsudek“), zrušil z důvodu nepřezkoumatelnosti a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

[3] Krajský soud uvedl, že v daném případě výrok rozhodnutí inspektorátu nesplňuje požadavky nezaměnitelnosti výroku, protože je z něj zřejmé pouze to, že k obecně vymezenému jednání (uvádění výrobku na trh) mělo dojít ve velmi dlouhém časovém úseku (od 3. 9. 2014 do 13. 10. 2016), avšak zcela chybí místo spáchání a konkretizace výrobku, případně výrobků, které měly být uvedeny na trh bez příslušných prohlášení a označení. Vyčíst lze pouze to, že se mělo jednat o dřevo, a to s obdélníkovým průřezem. Za této situace dle krajského soudu nebylo co přezkoumávat, a nemohl se tak vyjádřit především ke stěžejní námitce, zda se jednalo o „konstrukční dřevo" vyžadující speciální postup při uvádění na trh, či nikoli ani k žádné další navazující otázce.

[4] Podle krajského soudu by rozhodnutí správních orgánů obou stupňů neobstála také pro nedostatek důvodů. Žalobkyně po celou dobu správního řízení opakovaně tvrdila, že nešlo o „konstrukční dřevo", a nabízela svou verzi. Důkazní břemeno tíží v daném případě správní orgány, nikoli žalobkyni. Je na správních orgánech, aby konkrétně a přesvědčivě vyložily rozhodující pojmy a aplikovaly je na konkrétní případ, a to na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu, popsaného v odůvodnění rozhodnutí. Správní orgány obou stupňů se v daném případě soustředily na citace nařízení (EU) č. 305/2011, zákona č. 22/1997 Sb. a dalších předpisů, jako by měly za to, že situace je jasná. Pro posuzovanou věc rozhodující definice „stavebního výrobku" (článek 2 bod 1 nařízení (EU) č. 305/2011) je však obecná (výrobek nebo sestava, které jsou vyrobeny nebo uvedeny na trh za účelem trvalého zabudování do stavby nebo její části a jejichž vlastnosti ovlivňují vlastnost stavby s ohledem na základní požadavky na stavby), takže je nutno, aby ji správní orgány dostatečně podrobně a konkrétně vyložily s ohledem na daný případ, a to nikoli pouze obecným odkazem na další normu (EN 14081-1:2005+A1:2011 Dřevěné konstrukce – Konstrukční dřevo obdélníkového průřezu tříděné podle pevnosti). Žalovaná navíc v odůvodnění volně zaměňuje pojmy „řezivo" a „konstrukční řezivo", a chybí zde také úvaha, na základě níž správní orgány dospěly k názoru, že žalobkyně uváděla výrobky na trh „*za účelem trvalého zabudování do stavby nebo její části*". Poukaz na internetové stránky žalobkyně („*ze zaměření nabídky v internetovém obchodě je nutno stavební užití řeziva předpokládat*") je přitom nedostatečný pro závěr o spáchání správního deliktu.

II. Kasační stížnost žalované, vyjádření žalobkyně

[5] Proti rozsudku krajského soudu podala žalovaná (dále jen „stěžovatelka") kasační stížnost, ve které navrhla napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení. Dle žalované se krajský soud neměl zabývat vadou formulace výroku rozhodnutí I. stupně, neboť žalobkyně tuto vadu výslovně nenamítala. Krajský soud tak překročil žalobní body. Stěžovatelka uznává, že popis skutku ve výroku byl pojat příliš obecně. Jednotlivé dodávky konstrukčního dřeva měly být blíže specifikovány. Dle stěžovatelky však tato vada nemá vliv na požadavek nezaměnitelnosti skutku, neboť dokumenty (faktury a dodací listy), ze kterých správní orgány vycházely, zachycují rozměrové varianty dodaného konstrukčního dřeva a jejich množství, jakož i čas, kdy se jednotlivé dodávky uskutečnily, a kdo byl jejich příjemcem.

[6] Stěžovatelka nesouhlasí ani s druhým důvodem nepřezkoumatelnosti, spočívajícím v nedostatečném odůvodnění. Dle stěžovatelky bylo nedostatečné odůvodnění rozhodnutí I. stupně napraveno v napadeném rozhodnutí. Krajský soud opomněl 3 strany argumentace

stěžovatelky ohledně důvodů pro zatřídění kontrolovaného výrobku pod pojem „konstrukční dřevo“. Krajský soud napadenému rozhodnutí dále vytýká, že je v něm zaměňován pojem „řezivo“ a „konstrukční řezivo“, aniž by odkázal na konkrétní pasáž. Dle stěžovatelky je pojem „řezivo“ obecnější, tedy obsahuje v sobě i „konstrukční řezivo“.

[7] Žalobkyně ve svém vyjádření uznala, že v internetové prezentaci mimo jiné uváděla „řežeme konstrukční řezivo“, nicméně šlo o mylný údaj, který byl napraven. Tento fakt sám o sobě nemůže znamenat a nelze z něj dovozovat, že by žalobkyně skutečně uváděla na trh stavební (konstrukční) řezivo.

[8] Stěžovatelka i žalobkyně zaslaly Nejvyššímu správnímu soudu další vyjádření, která se však nevztahovala k napadenému rozsudku, neboť neobsahovala věcnou polemiku s jeho odůvodněním. Z toho důvodu Nejvyšší správní soud nerekapituluje jejich obsah.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu kasační stížnosti a v mezích uplatněných důvodů; vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, přitom neshledal (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[10] Kasační stížnost není důvodná.

[11] Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Podstatné porušení v této věci krajský soud spatřoval v tom, že správní orgán prvního stupně ve výroku svého rozhodnutí neuvedl místo spáchání přestupku a konkretizaci výrobku či výrobků, které měly být uvedeny na trh bez příslušných prohlášení a označení. Žalobkyně tuto vadu řízení v žalobě nenamítala.

[12] Soudní přezkum není a ani nemůže být všeobecnou kontrolou zákonnosti postupu a rozhodování správních orgánů. Určující pro něj je rozsah žalobních bodů. Výslovná výjimka je obsažena pouze v § 76 odst. 2 s. ř. s. Podle ní soud vysloví i bez návrhu nicotnost rozhodnutí. Postup z moci úřední však přichází v úvahu i u vad vyjmenovaných v § 76 odst. 1 s. ř. s. a žalobou výslovně nezmíněných, pokud takové vady brání přezkumu v mezích žalobních bodů. Zrušení rozhodnutí bez ohledu na žalobní námitky je v těchto případech pouhým důsledkem toho, že vady jsou takového charakteru, že vylučují jiný postup a rozhodnutí soudu (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 – 84, č. 2288/2011 Sb. NSS, zejm. body 15 a 16).

[13] Nejvyšší správní soud souhlasí s krajským soudem, že výrok rozhodnutí I. stupně nesplňuje požadavek nezaměnitelnosti postihovaného jednání. Smyslem právních požadavků na výrok rozhodnutí o přestupku je specifikovat přestupek tak, aby toto jednání nebylo zaměnitelné s jednáním jiným. V rozhodnutí trestního charakteru, kterým je i rozhodnutí o přestupku, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je přestupce postižen. To lze zaručit jen konkretizací údajů obsahující popis skutku, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Taková míra podrobnosti je nezbytná pro vyloučení dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté a

rovněž pro zajištění řádného práva na obhajobu. Vydané rozhodnutí musí již ve výroku jednoznačně určit, čeho se pachatel dopustil a v čem jím spáchaný delikt spočívá. Obecně přitom platí, že není nezbytné ani možné, aby byly ve výroku uvedeny všechny zjištěné skutečnosti. Je nicméně nutno trvat na splnění požadavku nezaměnitelnosti s jiným skutkem, a to zpravidla uvedením vlastního jednání delikventa, místa, času a způsobu spáchání deliktu (rozsudek ze dne 21. 11. 2013, č. j. 7 Afs 59/2013 – 35). Takový popis skutku ve výroku následně umožňuje subsumpci pod zvolenou skutkovou podstatu, neboť pro to obsahuje všechny podstatné skutečnosti. V žádném případě však nepostačí, jsou-li podstatné náležitosti výroku uvedeny až v odůvodnění rozhodnutí (usnesení rozšířeného senátu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006 - 73, č. 1546/2008 Sb. NSS, AQUA SERVIS, shodně usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 10. 2017, č. j. 4 As 165/2016 - 46 č. 3656/2018 Sb. NSS, bod 16). Těmto požadavkům výrok rozhodnutí I. stupně nedostál a k nápravě nedošlo ani napadeným rozhodnutím.

[14] Krajský soud dále v bodu 6. napadeného rozsudku uvedl, že se kvůli nepřezkoumatelnosti výroku nemůže vyjádřit především ke stěžejní námitce, zda šlo o „konstrukční dřevo“ vyžadující speciální postup při uvádění na trh, či nikoli, ani k žádné další navazující otázce. V navazujícím bodě 7. rozsudku podotkl, že napadené rozhodnutí trpí i nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů proto, že správní orgány dostatečně neposoudily, zda se jedná o „konstrukční řezivo“.

[15] V napadeném rozhodnutí se uvádí, že pro určení, že se jedná o konstrukční řezivo, byla stěžejní informace uvedená v internetovém obchodě žalobkyně: *„řežeme konstrukční řezivo podle vašich požadavků“* (str. 5). Dále napadené rozhodnutí obsahuje výčet faktur a dodacích listů a následuje pasáž, v níž se uvádí, že *„v těchto dokladech, byť výslovně neobsahují označení konstrukční dřevo, jde již o řezivo se jmenovitými rozměry, u nějž s ohledem na výše popsaný charakter produkce jmenované společnosti, jak se podává z obsahu její nabídky v internetovém obchodě, není o určení ke stavebním činnostem pochyb.* [...] *Ze zaměření její nabídky je naopak nutno stavební užití řeziva předpokládat s tím, že pokud by snad mělo být výrobcem konstrukčního dřeva vyloučeno, pak se tak mělo stát výslovně a transparentně.“* (str. 6). Uvedené citace potvrzují názor krajského soudu, že z napadeného rozhodnutí nejsou zřejmé konkrétní úvahy žalované, které by odůvodňovaly závěr, že žalobkyně uváděla na trh konstrukční řezivo, tedy vcelku konkrétně specifikovaný stavební výrobek podle nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 305/2011 ze dne 9. Března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS. Napadené rozhodnutí je tak z výše uvedených důvodů nepřezkoumatelné i pro nedostatek důvodů.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Stěžovatelkou uplatněné kasační námitky nejsou důvodné. Nejsou patrné ani vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by bylo třeba přihlédnout z úřední povinnosti; kasační stížnost se proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s., věty poslední zamítá jako nedůvodná.

[17] O věci bylo rozhodnuto bez jednání (§ 109 odst. 2 s. ř. s.); stěžovatelka sice žádala o nařízení jednání k projednání kasační stížnosti, avšak Nejvyšší správní soud pro takový

postup neshledal žádné důvody (dokazování v řízení neprováděl a nenastaly ani žádné okolnosti zvláštního zřetele hodné).

[18] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla v tomto řízení o kasační stížnosti úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně, která měla v řízení úspěch, nebyla v řízení zastoupena advokátem a ani nepožadovala náhradu nákladů řízení za vyjádření ke kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud jí jako procesně nezastoupenému účastníkovi ani nemohl přiznat náhradu nákladů řízení stanovenou paušální částkou podle advokátního tarifu (podrobněji viz rozsudek ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015 - 79, č. 3344/2016 Sb. NSS, bod 18 a násl.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. května 2022

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu